Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

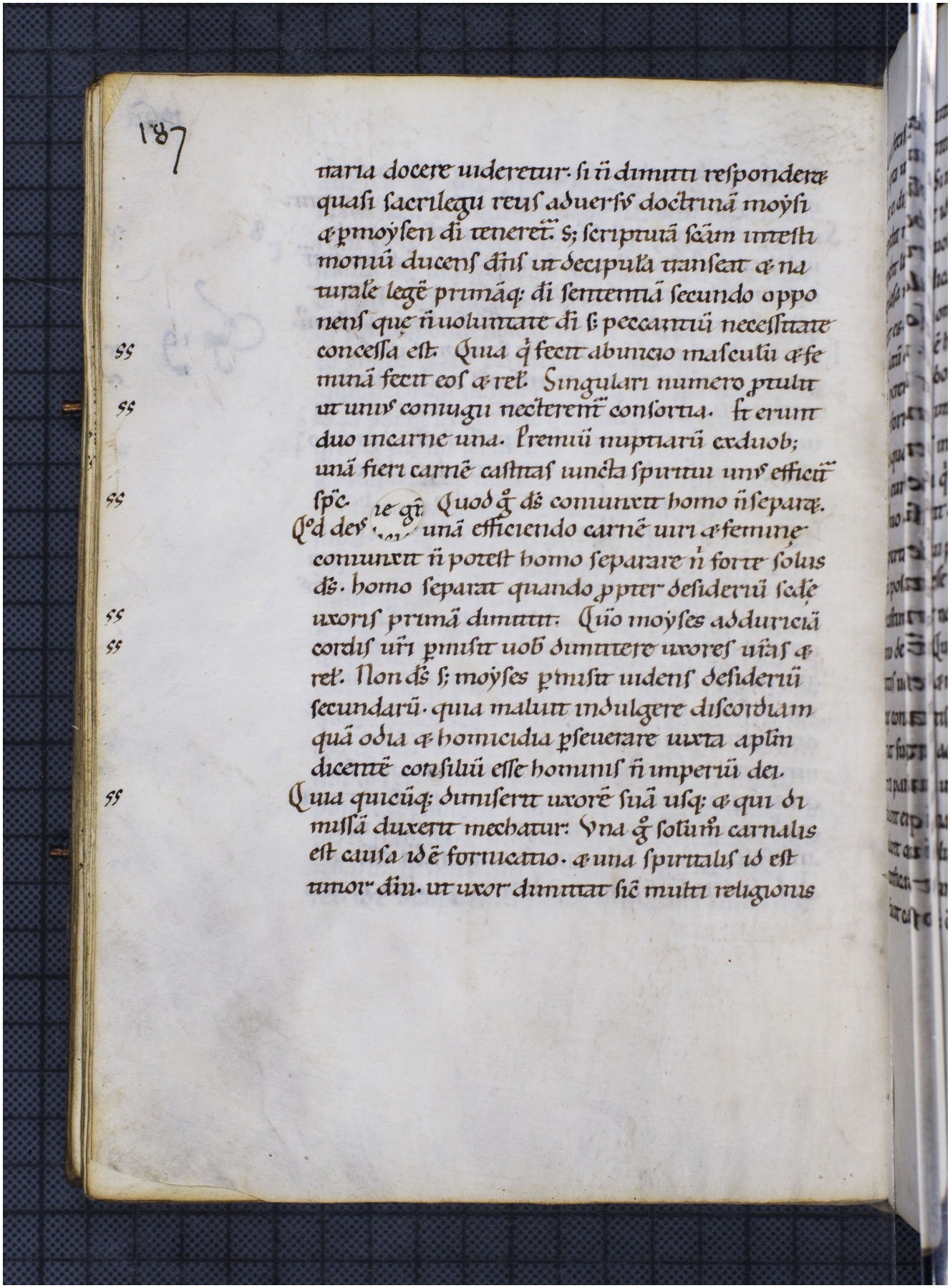

187

taria docere uideretur. si ñ dimitti respondere
quasi sacrilegu reus aduersus doctrinã moysi
& pmoysen di teneret. s; scriptuã scãm intesti
monũ ducens dñs ut decipula transeat & na
turale legẽ primãq; di sententiã secundo oppo
nens quę ñ uoluntate di s; peccatiũ necessitate
concessa est. Quia q̃ fecit abinitio masculũ & fe
minã fecit eos & ret. Singulari numero ptulit
ut unus coniugii necterent consortia. Erunt
duo in carne una. Premiũ nuptiarũ ex duob;
unã fieri carnẽ castitas uincta spiritu unus efficit
spc. ne qĩ. Quod q̃ ds coniunxit homo ñ separet.
Qd dens una efficiendo carnẽ uiri & feminę
coniunxit ñ potest homo separare n̄ forte solus
ds. homo separat quando ppter desideriũ sedę
uxoris primã dimittit. Quõ moyses adduriciã
cordis uri pmisit uob dimittere uxores uras &
ret. Non ds s; moyses pmisit uidens desideriũ
secundarũ. quia maluit indulgere discordiam
quã odia & homicidia pseuerare uxta aplm
dicentẽ consiliũ esse hominis ñ imperiũ dei.
Quia quicũq; dimiserit uxorẽ suã usq; & qui di
missã duxerit mechatur. Vna q̃ solum carnalis
est causa id ẽ fornicatio. & una spiritalis id est
timor diu. ut uxor dimittat sic multi religionis